

IK VREES HET STERVEN NIET.

„Uit den mond der jonge kinderen
en der zogelingen hebt Gij U lof toe-
bereid.”

MATTH. 21: 16.

De zomerzon neigt snel ter kimme,
Een wolkje dekt haar schoon gelaat;
Ras hult de nacht het aardrijk weder
Als in een somber lijkgewaad.

Daar ligt in d' afgelegen hutte
Een knaapje op het krankbed neêr;
Hij ziet de zon, en waant haar stralen
Gelijk de lichtkrans van den Heer.

Zijn vriendlijk blaauwe oogen staren
Diep ingezonken; marmarwit,
Draagt zijn gelaat de droeve sporen
Der krankte, die zijn bloed verhit.

Ja vele bange lijdensdagen
Ligt hij reeds op dit bedje neêr;
En nu ziet hij met welgevallen
Naar 't kwijnend licht — een laatste keer!

„O moeder!” zegt hij, „zal ik 't zonlicht,
„Dat thans verdwijnt, nog morgen zien?
„Zou God mijn leven nog verlangen?”
De moeder zucht en spreekt: „Misschien.”

Maar was ook d'aardsche zon verdwenen,
De Zon toch der gerechtigheid
Scheen in die stulp en maakte een ziele
Rijp voor des hemels zaligheid.

Toen sprak het kind met zwakke stemme:
„O moeder! 'k vrees het sterven niet;
„Mijn Jezus staat hier bij mijn bedje,
„Ofschoon geen sterfelijk oog Hem ziet.

„Hij zal weldra de poort m'ontsluiten
„Van 't hemelrijk, en laat m'er in;
„Want ook voor mij is Hij gestorven
„Aan 't kruis, uit teedere zondaarsmin.

In 't witte kleed zal ik Hem prijzen;
„Hij zelf droogt al mijn tranen af;
„Zeg, mod'lief! wilt gij daâr mij volgen
„En zien wat mij mijn Jezus gaf?”

„O wil dan veel tot Jezus bidden,
„Zijn woord bewaren, want gewis
„Schenkt Hij verhooring; wáár te vinden
„Een vriend gelijk mijn Jezus is?”

„Ga dus tot Hem; zelfs onder 't werken
„Kunt gij dit doen, Hij ziet uw hart,
„Uw zuchten merkt Hij op, uw wenschen;
„Hij troost en lenigt iedre smart.

„En, moederlief! 'k geef u mijn Bijbel,
„Dat dierbaar boek, waar 'k menig blad
„Heb omgevouwd; gij kunt er lezen
„Hoe Jezus ons heeft liefgehad.

„Kom digter bij mij, liefste moeder!
„Mijn oogen zien u haast niet meer;
„Maar uwe hand kan ik nog voelen,
„En spreken van den lieven Heer.

„Het is mij goed van Hem te spreken,
„Zijn liefde roemen t'aller tijd,
„Daar Hij den hemel wou verlaten
„Alleen voor onze zaligheid.

„Neen, ik verlang niet meer op aarde
„Te leven! 'k wensch geen aardsch genot;
„Ik zou welligt de zonde dienen,
„Mijn vreugde zoeken buiten God.

„Maar nu verlang ik slechts naar Jezus;
„Op Hem te stunen is zoo goed;
„Zelfs onder 't lijden voel ik, moeder!
„Dat Hij zijn vrees mij smaken doet.

„'k Verlang daarboven als een engel
„Te zweven, met een gouden kroon!.....
„Soms als ik sluimer hoor ik toonen
„Van engelen-harpen, heerlijk schoon!

„Och moederlief! ween niet zoo droevig!
„Wilt gij mij honden hier op aard,
„Schoon Jezus thans mij roept ten hemel
„En bij zijn lammren mij vergaart?”

— „Ach, kind!” zucht de bedroefde moeder,
„Het scheiden valt zoo zwaar en bang;
„Ik heb slechts u, slechts u ter wereld!.....
„Welk droef gemis mijn leven lang!

„Wel moest ik nu mijn tranen droogen,
„Mijn kind! daar gij naar Jezus gaat;
„Maar in mijn ziel is 't vreeslijk donker;
„'t Is of mij alles nu verlaat!”

— „O moeder! spreek zoo niet; klaag Jezus
„Uw bitter smart en zieleleed;
„Hij neemt u aan; Hij kan genezen
„De wonde, die Hij zelf u deed.

„Hij wacht op u; Hij roept u teeder;
„Hij strekt naar u zijn armen uit,
„Om naar den hemel u te leiden,
„Dan prijst gij Hem op gouden luit.

„Daâr zal geen smart u ooit meer kwellen;
„'t Is alles blijdschap daâr, en rust;
„De moeden draagt Hij in zijn armen;
„De tranen worden afgekust.

„Vlied naar het kruis van Jezus henen!
„Houd aan met bidden: klaag uw nood;
„Smeek om genade en schuldvergeving;
„Hij schenkt z' u, want zijn liefde is groot.

„Moest ik voor eeuwig van u scheiden,
„Dan waar' mijn hart met angst vervuld;
„Maar, neen! ik wil gelooven, moeder!
„Dat ge ook bij Jezus komen zult.

„En daâr zal nimmer scheiding wezen!.....
„Geliefde moeder! 'k word zoo zwak!.....
„'t Is donker..... steun mijn hoofd een beetje;
„'k Heb niet veel pijn, maar..... 'k ben zóó zwak!....

De moeder steunde 't stervend knaapje,
Die nog een beê ten hemel zond;
Het doodzweet parelde op zijn slapen,
Een engelenlach speelde om zijn mond.

Zoo lag het kind vertrouwd neder,
Toen zijne ziel deez' aard verliet,
Nadat hij eenmaal nog herhalde:
„O moeder! 'k vrees het sterven niet!”

DE MOEDER GETROOST.

„O alle gij dorstigen! komt tot de wa-
teren, en gij, die geen geld hebt, komt,
koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld
en zonder prijs wijn en melk.”

Jes. 55: 1.

In 't eenzaam hutje neêrgezeten
Treurt nu de weduw gansch alleen,
En bij het zien op 't ledig bedje
Wordt luider steeds haar droef geweest.

Haar eenig kind is haar ontsoemen!.....
Geen troost of hope kent zij meer;
Zij let slechts op haar bittere smarte
En kan niet opzien tot den Heer.

Haar blik geloovig opwaarts heffen,
Waar thans haar kindje zich verblijft,
Dát kan zij niet; zij kan slechts voelen
Hoe zwaar de Heer haar nu kastijdt.

Soms denkt zij aan de laatste woorden,
Den glimlach van haar stervend kind,
En dan is 't of een straal van boven
Weêr ingang in haar harte vindt.

Toch blijkt die lichtstraal zwak en vlugtig
Te midden van haar donkere nacht;
„O waar' mijn doodsuur slechts genaderd!”
Zoo luidt der weduw bange klagt.

Toen hief zij 't hoofd op, moê van 't weenen,
Haar blik ontmoet het Bijbelblad,
En 't wordt nu dierbaar in haar oogen,
Omdat haar kind 't heeft liefgehad.

„O gij die dorst hebt, komt nu allen!
„Hier vloeit voor u een heilfontein!
(Zoo leest zij), „koopt in ruime mate,
„En zonder prijs, ook melk en wijn.

„Waarom uw geld toch langer geven
„Voor 't geen uw ziele nimmer voedt?
„En waartoe al dien zwaren arbeid,
„Die nooit verzadigd juichen doet?”

„Het is een vruchteloos, ijdel streven!
„Want arbeid schenkt den mensch geen vrees;
„Dien schat ontleent men niet aan d'aarde,
„Slechts Jezus deelt hem waarlijk mee.

„Dus wendt u tot den Heer der heeren!
„Daar Hij nabij is, roep Hem aan;
„Uw smekstem zal Hij niet verwerpen,
„Al zijt ge ook met veel schuld belaaen.”

Zoek Hem, wiens bloed van zonden reinigt,
En die een ieder mildijk geeft;
Hij schenkt ook u het levend water,
Opdat gij voortaan Gode leeft.

Laat slechts de booze 't pad der zonden
Verlaten en tot Jezus gaan;
Door Hem wordt niemand uitgestooten;
Hij neemt de grootste zondaars aan.

„Komt, gij die treurt! ja, komt, gij moeden!
„En legt aan Jezus' kruis u neêr;
„Hij schenkt u rust; zijn woord vol liefde
„Hergeeft u troost en krachten weêr.

„Hij wil u allen zalig maken:
„Tot allen geldt de roepstem thans;
„Gaat dus niet heen, maar laat u leiden,
„En wordt betraaid door 's Heeren glans!”

Dit woord drong diep in 't hart der weduw:
Zij boog haar knien voor den Heer.
„Is dit voor mij, voor mij geschreven!”
Zoo riep zij blijde keer op keer.

En toen beled zij voor den Heere
Met bitter tranen al haar schuld:
„O Jezus!” sprak zij, „door uw sterven
„Hebt G' ook voor mij de wet vervuld!”

„Gij zijt voor mij aan 't kruis gestorven,
„En nooit heb ik U liefgehad!
„Kan nog mijn beê verhooring vinden,
„Daar ik uw heilig Woord vertrad?”

„O hadde ik slechts in vroeger dagen
„Den Heer gezocht met heel mijn hart,
„Welligt had dan mij niet getroffen
„Die zware straf, die diepe smart!

„Maar Hij die slaat, Hij kan ook heelen,
„'k Ga dus tot Hem in dezen nood,
„Misschien zal Hij vertroosting schenken;
„Mijn zoonje sprak: „Zijn liefde is groot!”

Toen las zij Gods beloften weder,
En trooste er zich uitluitend mee;
Waarna zij met geloofsvertrouwen
Haar ziele uitstortte in deez' beê:

„Tot U, o God, kom ik gevleden!
„Achl! wil mij nog genadig zijn!
„Vergeef mij, Heer! mijn vele zonden
„En wasch in Jezus' bloed mij rein!

„Ik zou tot U niet durven naken,
„Zoo uwe stem niet vriendlijk noodt;
„Och! leer mij thans mijn kruis te dragen,
„Heer tot in d'ure van mijn dood!

„Dat ik gewillig U moog' volgen
„Waarheen Gij mij op aarde leidt!
„Aan mij ook schenkt G'eens in den hemel
„Een onverdiende zaligheid!

„Dan juicht mijn ziel met blijde psalmen,
„En zingt uw lof, o Lam van God!
„Gij, die mijn zondeschuld woudt dragen!
„Gij, Bron van al mijn heilgenot!”

Naar het Engelsch.

C.

EEN THERMOMETER.

Bij het eindigen eener godsdienstoefening zeide de leer-
aar: „Mijne vrienden, aan de deur van ons kerkgebouw
hangt een thermometer. Hij wijst nauwkeurig aan, hoe
warm of hoe koud uw hart is bij het verlaten van
het huis des gebeds. Men noemt dien thermometer:
kollektebus.”